

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Taxi Horn Tours BV

Druga strona postępowania: gemeente Weert, gemeente Nederweert, Touringcars VOF

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeżeli współpracujące ze sobą podmioty (osoby fizyczne i/lub prawne) prowadzą wspólne przedsiębiorstwo (w niniejszej sprawie w formie vennootschap onder firma [spółki prawa niderlandzkiego mającej konstrukcję prawną zbliżoną do spółki jawnej]):
 - to czy każdy z tych współpracujących podmiotów powinien złożyć odrębny jednolity europejski dokument zamówienia; czy też
 - odrębny jednolity europejski dokument zamówienia powinny złożyć wszystkie współpracujące podmioty oraz ich wspólne przedsiębiorstwo; czy też
 - wystarczy, że jednolity europejski dokument zamówienia zostanie złożony tylko przez wspólne przedsiębiorstwo?
- 2) Czy ma przy tym znaczenie:
 - czy wspólne przedsiębiorstwo ma charakter tymczasowy czy nie tymczasowy (trwały)?;
 - że współpracujące osoby same są przedsiębiorcami;
 - że współpracujące osoby prowadzą własne przedsiębiorstwa podobne do wspólnego przedsiębiorstwa, a w każdym razie prowadzą działalność na tym samym rynku;
 - że wspólne przedsiębiorstwo nie ma osobowości prawnej;
 - że wspólne przedsiębiorstwo może posiadać odrębny (od majątku wspólników) majątek (z którego odpowiada za zobowiązania);
 - czy zgodnie z prawem krajowym wspólne przedsiębiorstwo jest upoważnione do reprezentacji współpracujących osób w zakresie udzielania informacji objętych jednolitym europejskim dokumentem zamówienia;
 - że zgodnie z prawem krajowym w przypadku spółki takiej jak niderlandzka vennootschap onder firma to wspólnicy (a zatem nie sama spółka) zobowiązują się do wykonania zobowiązań wynikających z zamówienia i odpowiadają solidarnie za ich wykonanie?
- 3) Jeżeli znaczenie ma więcej niż jeden z czynników wymienionych w pytaniu 2, to jaki jest stosunek pomiędzy nimi? Czy niektóre z czynników mają większe znaczenie niż inne lub nawet znaczenie decydujące?
- 4) Czy prawdą jest, że w przypadku wspólnego przedsiębiorstwa wymaga się w każdym wypadku złożenia przez każdy współpracujący w nim podmiot odrębnego jednolitego europejskiego dokumentu zamówienia, jeżeli przy wykonywaniu zamówienia będzie ono wykorzystywać również środki, które należą do odrębnych przedsiębiorstw tych podmiotów (takich jak pracownicy czy inne zasoby przedsiębiorstwa)?
- 5) Czy wspólne przedsiębiorstwo musi spełniać określone wymogi, aby można było uznać je za jednego wykonawcę? Jeżeli tak, to jakie są to wymogi?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 18 października 2021 r. – K.R./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Sprawa C-637/21)

(2022/C 24/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: K.R.

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 16 ust. 4 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że każda, chociażby krótkotrwała obecność obywatela Unii korzystającego z prawa stałego pobytu w przyjmującym państwie członkowskim jest wystarczająca do przerwania biegu okresu nieobecności przekraczającej dwa kolejne lata?
- 2) Jeżeli na powyższe pytanie zostanie udzielona odpowiedź przecząca: jakie czynniki należy brać pod uwagę ustalając, czy obecność takiego obywatela Unii w przyjmującym państwie członkowskim przerywa bieg okresu przekraczającej dwa kolejne lata nieobecności w przyjmującym państwie członkowskim? Czy można przy tym przyznać znaczenie okoliczności, że dany obywatel Unii przeniósł ośrodek swoich interesów życiowych do innego państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 158, s. 77.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 25 października 2021 r. – K, L / Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sprawa C-646/21)

(2022/C 24/26)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawcy: K, L

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 10 ust. 1 lit. d) dyrektywy w sprawie kwalifikowania⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zachodnie normy, wartości i zachowania przejęte przez obywateli państw trzecich, w sytuacji gdy obywatele ci przebywali w państwie członkowskim przez znaczną część tej fazy życia, podczas której kształtowała się ich tożsamość, oraz uczestniczyli w pełni w życiu społecznym, powinny być uznawane za nieusuwalną wspólną przeszłość lub też rys na tyle istotny z punktu widzenia tożsamości, że nie należy nikogo zmuszać do wyrzeczenia się go?
- 2) W przypadku gdy na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: czy obywatele państw trzecich, którzy – niezależnie od motywów – przejęli tego rodzaju zachodnie normy i wartości na skutek faktycznego pobytu w państwie członkowskim w trakcie fazy życia, podczas której kształtowała się ich tożsamość, powinni być uznawani za „członków szczególnej grupy społecznej” w rozumieniu art. 10 ust. 1 lit. d) dyrektywy w sprawie kwalifikowania? Czy kwestię tego, czy w danej sytuacji jest mowa o „szczególnej grupie społecznej, która posiada odrębną tożsamość w danym państwie”, należy przy tym oceniać z perspektywy państwa członkowskiego, czy też przepis ten rozpatrywany w związku z art. 10 ust. 2 dyrektywy w sprawie kwalifikowania należy interpretować w ten sposób, że kwestią decydującą jest to, czy cudzoziemiec uprawdopodobni, że w państwie pochodzenia zostanie uznany za członka szczególnej grupy społecznej, a przynajmniej taka przynależność zostanie mu przypisana? Czy wymóg, zgodnie z którym westernizacja stanowi podstawę otrzymania statusu uchodźcy tylko wtedy, gdy wynika ona z motywów religijnych lub politycznych, jest zgodny z art. 10 dyrektywy w sprawie kwalifikowania rozpatrywanym w związku z zasadą non-refoulement oraz prawem do azylu?